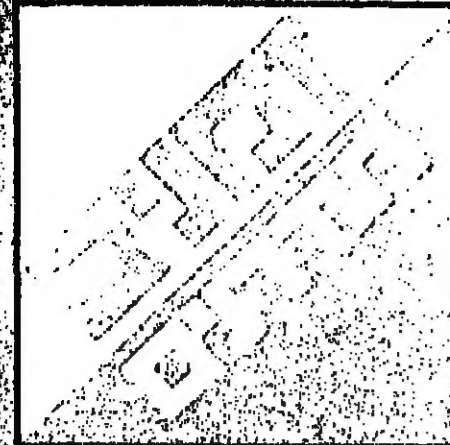

MAG

מאג-אופנה סרוגה

תל אביב: 03-266380, 216438 טל. דואר: 8, דואר: 8, דואר: 8
 תל אביב: 03-266380, 216438 טל. דואר: 8, דואר: 8, דואר: 8

מוסף ידיעות אחרונות

מגזין זמנים במטבח

אופנה: חורף סרוג. (עמ' 5).

יום רביעי, י"א בכסלו תשמ"ח - 2.12.1987

עכזא מן האל

מנו רוזנפלד תחנת מטרו בקולנוע

רוזנפלד: מנו רוזנפלד

כעת תחתית עריין אין בת"א ער שתיה, הפכו אגף אחר של בניין קולנוע. "סיון" (בעבר "אלנבי") לתחנת מטרו פריזאית בוער אנפיו. כיום א' נפתח מסקס מועדון. מטרו, פרי עיצובו של הארכיטקט מנו רוזנפלד. גם ההתמנות עוצבו בצורת כרטיס המטרו הצהוב.

מנו (עמנואל) רוזנפלד, 38, ארכיטקט בניין, מעצב פנים ומעצב תעשייתי, עיצב הין השאר את מטרו, "המית הארומה", "לוטוס", "קפה דר"ת", "ליצ"י", "במת השרון", את החנויות של "מיס לגוס" ו"גושקה" ואת מפעל "מעיינות הירדן" בקצרין.

בנוסף לעבודתו כארכיטקט, עסק מנו בניהול ובאסטרולוגיה, שבה המועדון.

ברברה דואט עם קלייב שלטר קרב עם פיראטים

ברברה דואט: צריך כישורן לחיות בשוניים

אין לי הכישורן לחיות בשוניים, הגדה באחרונה המרת הצרפתית: הגדת ברברה. "צריך הרבה כישורן לחיות בשוניים, בין השאר מפני שכל הזמן צריך לנסות ולהרשים מחדש את כן הווה. לי גם אין סבלנות לזה. מה שיש לי זה רק פאסיון, ותאוה, תשוקה".

כאשר נשאלה מדוע אינה מצטרפת לעצמות של אנשים, השיבה ברברה, "לצונות של אנשים ואשתו אביבה: לחצות את האטלנטיק"

המגיעה בקרב לסיכום ומדעית בארץ ואחרי 22 חודשים בתיאטרון שאלמה בפאריז. איננו מאמינה בכוחם של אנשים לשנות. אבל על האנרגיה".

בשנה שעברה יצא לאור בציפית ספר על חיייה של ברברה, אותו כתבה מי שהיתה מזכירתה במשך 5 שנים, מארי. שה באחרונה הופיעה בפעם הראשונה בקריירה שלה יחד עם כוכב גוספ, היה זה ז'אק רפארדיי, איחוי היא שרה את "לילי פוסטין".

זו היתה לא רק חוויה, אלא בעיקר אופנתית ונפלאה, אמרה ברברה, 57, ארמנית-סורית, במלוא מובן המלה. עד שהגיעה לסקסטור הצרפתי כתבת 60 שירות והקלטה 400 קסטות.

לדעתה היא מגיעה בדרך כלל עם המסגרת שלה, כי אינה סומכת על מסתתרים של אחרים.

קלייב שלטר, חובל ואשון בני הסוחר הישראלי, עלה מאנגליה ב-1978. חזר לשם כדי לרכוש ספינה ומצא, אשה, אביבה, ירח וירש שלהם פיראטים.

מית נוי מצטיינת

מית נוי: עם רוני מאנה: מנקה בעצמה

הסוף השבוע שעבר ער רוני מאנה, כמעל "המערור" וה"סניגריה", מסיבת יום הולדת לחברות לחיים, מילכת היופי מית נוי, התוגנת 18 חודשים מאור קציים.

מית נוי, אחרי 3 חודשים עם רוני מאנה, היא גם עזרת בית. במסיבה שנערכה בסניגריה סיפר רוני, שמית היפה מצטיינת גם בבישול ובאפיה. היא אפילו לא מסכימה שאביא עזרת הבית. מנקה הכל בעצמה. זה כרוך מה שאומרים: גם יפה, גם אופה.

כל זה נכון לעכשיו, בקרב יוצאת מית לסיור ביו"ל, אחריך צא, וכעת מתכוונת ללמוד ספורט במכון וינגייט.

אדית תאומים: "מרגישה מאוד יהודייה"

אדית תאומים בסוף מקבלים מדליה

שבוע שעבר התקיימה במלון רד"ת תצוגת אופנה של ערד פרוכטור, שכל הכנסותיה למען בית התפוצות. לאדית תאומים, ידיר אירועים של אגודת ידיר בית התפוצות, הכנה התפוצה ועד ידירי הבית העניק לה מדליה עבור הצטיינות ויעילות בקבורה והתגברות.

אדית תאומים, יפה, אלגנטית, עם כרס של טוב בעיניים, ידועה כמארת לטופש. בעבר היתה סוכנת הקניות של רשת תנוות הכלי הנודלות בארץ, ואיגנה שם שבעות אופנה ישראלים ערכה סקרי שווקים לקניינים מארץ ועברת בשבעות האופנה הראשונים בארץ, כשהיא מקרבת את מכירתיהם של כמה בתי אופנה קטנים שהיו לגדולים, כוכות. בשלב הבא איגנה קונגרסים בינלאומיים, בין השאר בעד משרדי העבודה וההקלטה.

לאחר שהגיעה אל המנותה כאמא וסוכנת חזרות, תחליטה להקדיש את רוב זמנה לפעילות ציבורית. בית התפוצות היה התגובה הטבעית למי. שמרגישה מאוד יהודייה ושומרת על קשרים ענפים עם יהודים רבים בתפוצות.

אדית תאומים-מלכה שלא לוותר באנדרטת כיוון שורא פעילה במתן רכמה אגודות ואיגודים, ביניהם ידיר תיאטרון הביט, מכללת האופנה ששק, תחרות אחרת רוכשתיין ותחרות הגבל הבינלאומית, להם היא מקדישה את מירב זמנה ואמרת לה ידיריה: "למה את מתאמצת כל כך להכנה את חושבת שתקבלי מסך מיליון..."

אברהם ליפשיץ חלב ויהלומים

בשם שניצור, נשיא בורסת היהלומים הישראלית, ערד מסיבת יום הולדת לנשיא הכבוד של הבורסה, אברהם ליפשיץ, במלאת לו 80 שנה.

למר ביה"ס הגבוה לחקלאות בהולנד והתמחה בהפקת מוצרי חלב. בראשית שנות ה-30 עלה ארצה, עבר חקלאי משום (22 חצי גרש ליום עבוד חריש) ואחר כך במחלבת תנובה בירושלים.

הוא עבר לנת"א ופתח את המחלבת ההולנדית, שנחשבה למתחרה הראשונה של "תנובה". כיוון שהעסק ויפו, ביניהם אחיו בן ויפו של 93 של ליפשיץ, במקום מתנות יום הולדת, ביקש שיתורם עצים לנטיעת יער ליד תאונה דרכים בה איבד את זרועו.

נטלי שוורץ התינוקת עוד לא נולדה

נטלי שוורץ: אופנת המחר

לפני 8 שנים, בהיותה בת 18, פתחה נטלי שוורץ את החנות "מות דרזים" בצפון ת"א והפיקה אופנת חרזים סינטיים. באחרונה עשתה לתנות הסבה. לא עוד חרזו לשם החרז אלא בית לתכשיטים שהיא מעצבת, ויהו איתו חנות לבגרי לדים ותינוקות.

על השלב כתובה: "בית אופנה ראשון לילדים, נוסד ב-1988". עובדים ושוכים שאלים אד הונגליט משיבה: "זו אופנת המחר".

כ-4 חודש תיפתח בגלריה הוראס ריכטר כיפו תערוכת עבודותיה של נטלי: תכשיטים עבודותיה של נטלי: תכשיטים

נלי צור על יהודים ושתיה יומולדת לקומנדו סוניה

סוניה דוד: המראה החד מטה

לוצנת הכבודה של "היהודי גבר" מחו העוסק בבעיית האלכוהוליסם בארץ, נצרכה בחנות האגודה למניעת אלכוהוליסם ובמעמד שר העבודה והרווחה, משה קצב. וזהו "צירתה" הראשונה של המחזאית נלי צור המועלית על הבימה. היא גם מגלמת את כל רמות הגשם בחייו של אלכוהוליסט, אותו מגלם צפרי קשתנסקי, שגם ערד את התחקיר. למה אלכוהוליסט - מתוך התבוננות בהרגלים של ילדי

החברים הבחתי בתופעה מסוכנת הדלת ובחנה בארץ: נערים ונערות שונים ומשתכרים, מספר ניל, בת של המשרד הרוח רבינוביץ, אף לא 45 שנים, מרגישה את מכירתיהם של כמה בתי אופנה קטנים שהיו לגדולים, כוכות. בשלב הבא איגנה קונגרסים בינלאומיים, בין השאר בעד משרדי העבודה וההקלטה.

לאחר שהגיעה אל המנותה כאמא וסוכנת חזרות, תחליטה להקדיש את רוב זמנה לפעילות ציבורית. בית התפוצות היה התגובה הטבעית למי. שמרגישה מאוד יהודייה ושומרת על קשרים ענפים עם יהודים רבים בתפוצות.

אדית תאומים-מלכה שלא לוותר באנדרטת כיוון שורא פעילה במתן רכמה אגודות ואיגודים, ביניהם ידיר תיאטרון הביט, מכללת האופנה ששק, תחרות אחרת רוכשתיין ותחרות הגבל הבינלאומית, להם היא מקדישה את מירב זמנה ואמרת לה ידיריה: "למה את מתאמצת כל כך להכנה את חושבת שתקבלי מסך מיליון..."

ניקי גאליס בהרכב מלא

ניקי גאליס משמאל: עם בני קליין וחברתו, ריבה בבר: יום הולדת

ניקי גאליס, הנחשב כיום לכירורגולו הלבן השוב באירופה (מסמן בנחת יוון), הגיע לארץ לשיחות ימים לבדו. חרשות השפועות בעק היתה בשיחה עם אינו קבוצה ישראלית הוא יתגום חזרה כולם חתברו. הוא בא רק להחליט לעזיבתו של גליי".

שבוע שעבר הוא גנב את ההגנה במסיבת יום הולדתו של מאמן הכדורסל בני קליין, שנערכה ב"סיקסט דריי"ס במלון "מית". את הדיסקוסטס מנהלת. כיום ענת אקין, גרושתו של המוסיקאי רוד קריבשי, שבאותו שבוע, אגב, פתח מסעדת חסילונים בקרבת מקום.

אנשי העג לאמרע והחבר של אוניברסיטת ת"א הגיעו במעט הרכוב: מלא. הרכב ישימות. בני קליין, 36, סטודנט חואר שני ללימודי עבודה באוניברסיטת ת"א, תורגש במיוחד מנבחותו של גאליס. אף וליאמס. היה וולך שם לאיבוי, אילמלא תנובה חטבי.

עכזאף אל

גשר צר מאוד

תצלומים: רזי

ד"ר דודא שפירא
טורפה מנכ"ל
את הסטודיואים.

הג הסוכות הקימו אנשי חב"ד "סוכת שלום" בכיכר דינגו בתל אביב, לא רחוק מהמזרח של אגם, הסוכה, כמו המזרח, נעשתה מעין מוקד משיכה לעובדים ושכנים המושמעים, משום שמשי המסורות בקצה מוסיקה מרשימת אהבים, באי הסוכה הוצגו לוקר ודירה ולתיעוד כל "שלום ואווה", בין חילונים ודתיים.

בחור אחר, שעמד עם והביט ברוקס - רובם דתיים, מעט חילונים, קפצו להם - אמר לאחר שעמד ליד, שמע מניין הדתיים האלה הערבים זה פרחים לעומתם. נרמה לי, שלא יכול להיות ביטוי מובהק יותר לחומרה שכן התגובה הו באה לאחר שנדמה למחנה החרדי, כי הוא יכול לעשות

עילית שפירא
שכילה רבנית.

הנתק בין שני המחנות הולך ומעמיק, יכול להיות, שהפיתרון יהיה בהפרדת כוחות גמור, בלי שום מגע בין השניים. אבל לא כולם מיואשים מאפשרות הריאליזם בין החילונים והדתיים. אירגון "גשר", הפועל כבר 15 שנה בארץ, מנסה לחבר בין שני המחנות, בעיקר בקרב בני הנוער.

הארגון עורך בעיקר מיסגורים בין תלמידי תיכון חילונים ותלמידי ישיבות הסדר של בני עקיבה. במסגרת של האירגון בצפת ובאכסניה במושב שורש, בחרי ירושלים, באים הצעירים, יושבים יחד, מתווכחים, עומרים על טיבו של זה, ונפרדים אחרי ארבעה ימים. המיפגשים הדינמיים להצלחה, משום שהנוער הדתי המגויץ אליהם הוא נוער מחונן, דתיים שומרים, פתוחים, יחסית, לזהירות הדת של התורה והציונות.

בשלב הראשון של הפגישה, יש בכל ואת דרשם של הליכה אל הכללי, דורש הדתיים חששים מפני חשיפת לעולם אחר, שונה, שאומנם אינו מגור בפניו באורח הרמטי, אבל הוא גם אינו מצוי בו לחלוטין. והחילונים, שידוע להם רק מעט מאוד על הדתיים, כמובנים שהם ייפגשו עם. משהו אפל, שחור, כמו נכחוליה.

הייתי במושב שורש, במסגרת של "גשר" שנערך שם, והשתתפתי כיתה י"א מהימנשים. הרצליה בול אביב, וכן שתי כיתות דתיות. כיתות בניס משיבות והמראות הפגנות, אנשים חרדים בבגדים שחורים, משולבאים, וזרקים

באותו ערב הופיע בפני הצעירים המרדכי "חילוני", שהיה אמור להציג את "עקרונות הדת" שלו. למרבה הצער, הצעיר שנבחר לעשות כן, הסורג לרשואה, השמיט שורה של דברים מובלבלים על הקיום ועל צינור המון ועל "עמים נבחרים". מר הסטירי המבין, האורא מקדם טיפ, כי זו היתה הראשונה שמרדכי זה מופיע וגם בקול נשמעה אכזבה מסיימת.

ענת, תלמידת י"א, גימנסיה תיכונה, תישא-בצות לגשר עם המון דעות קדומות נגד הדתיים. חשבתם שאצלם זה הכל שטיפות מוות וכולם חושבים באותו קו, כמו רובוטים. התברר לי שהם ברוח מנוגדת, הם עצמאיים, יש להם רבה ויכוחים ביניהם.

"התברר לי שאני יכולה להיות קרובה אליהם. גם בלי להכין את השקשקתם. כן, אני חושבת שצנחתי יכולים להיות חברים. החרדים שלהם אלני ושלנו אליהם, הייתה קלה אלי

משום שהם שייכים לבני עקיבה, והם מתונים למדי. חוץ מה שזה לא מבליט בשבת, גיליתי שהם מבליט בדין כמוני, קראים אותם ספרים, שומעים אותה מסיבה.

חזן מהמחנה החרדי, הכל דומה אצלם למה שקורה אצלי. ואני לא מכירה איך הם יכולים לעשות את המיצות, בלי לחשוב על זה. בלי שום התעמקות. מחנכים אותם לא לשאול.

נעם, י"א, גימנסיה "הרצליה", תל אביב, דורה, ישיבת אור עציון, מרוב מיסגורים כאלה עם צעירים חילוניים חשוכים, גם אם לא נגזר כדעה שווה יש בודות בעולם הדתי יש בודות

עילית שפירא
שכילה רבנית.

לא, באופן מוחלט. האירגון שלנו עוסק בקירוב בין דתיים וחילונים, יצירת הדברות והכרה יש כאן גיטיון יצור קשר אמיתי בין דתיים וחילונים. אנשים צריכים לשבור את הסטריאוטיפים שישנו בשני הצדדים. לשבור את התבונה של הדתי החושב שהחילוני הוא חסר כל ערכים, מסתובב כל הזמן בדיוקנות ולעומת זאת, הדימוי של הדתי, אצל החילונים, כמי שזרק אבנים. אם בעד שער שנים מישוה חזר בתשובה, לא תרע אם הוא קיבל את זה. מוצא לא לא הוא הדין בכחור דתי. שערור לצי "השני".

באיו שבבת גיל אתם מוקלטים

הציבור החילוני בארץ לא שותק יותר להקצנה של הדתיים, ובמילחמות היהודים לא מתחזק אי צד • "גשר", אירגון שעוסק בהכשרה נוער משני המחנות, רוצה להכין את הרקע לפיוס • לנוער החילוני מזומנת אכפתה: לא כל מי שדתי זרק אבנים • הנוער הדתי מגלה, שגם לחיים חילוניים יכולה להיות משמעות • 15 שנה של נסיונות לגשר על בני מים סוערים.

מפגש של ילדים חילוניים ודתיים, בחסות "גשר". חילוני עוב את הסמלים המסורתיים אבל לא פיתח סמלים אחרים.

דמי המירכיים במפגשים האלה, כשיש תלמידים דתיים, ההסכם עם משרד החינוך הוא, שהמירכיים יהיו דתיים. זה בגלל לחצים של המחנכים הדתיים. במחנות קיץ יש לנו גם מירכיים חילוניים. זה לא היה קל, מחנות הציבור החילוני, ואני מכבד ממשרד החינוך חלק מהשתתפות עצמית של המשתתפים במיניגרים. אין שום דבר חיובי. ובקרב החרדים, אתם מקצים מחנות מאוסות. בן, ובקרב המתונים יותר, יש גישה דו-ערבית כלפינו. מפרדים מן המפגש

אני לא מתמודד עם זה. אנתוני מנסים לגרל ציבור דתי אחר, גשר בין דתיים וחילונים. לא יהיה ציבור דתי עם רגשות לחלונים, בלי מפגש איתו, בלי לפתח מניחית אחרת.

דודא שפירא
בדי לשבור את

החזית על הסטירוס שהם אנשי הקיבוץ. הילד חילוני מזהה את חזיתות עם הקצונים החרדים. כיום לרבים חיים עם המונח, לפיו הדתי הוא מישלצ, והם מאמינים שיש המציאות. אני חושב שאין צד לא יכול לומר שיש לא ששכן את דתם וזהו עלינו למצוא את הדבר לצאת קטסטרופה. חזק למצוא גשר. יש צורך במפגש אצל

הוא, אבל מבינים שאינשהו, אי אפשר בלעדי. אני מבין מחנך דתי שחושש ממפגש כזה, אבל אני יודע, שככל שהפער בין החילונים והדתיים מתרחק, הם סכנה גדולה. כל צד מרגיש את המאפיין אחר. הדתיים מגישים את העובדות והתמיכה, החילונים מרגיש את הערכים וההיגיון. חזק להעלות משהו שהוא דתי.

דודא שפירא, מי שמעניין בדרך כלל דת עממי. יכול להצטרף בהמשך מעילות, יכול להצטרף למסגרות דתיות. יש חשש מקרב הדתיים לפני המפגשים האלה. מנהלי המניפולציות, חוששים בעיקר ממיניגס בניסיונות. הלא יש נורמות שונות לגמרי, הם לא מעוניינים בזה. לאור התנהגות של הדתיים חילונים, יש גם התנהגות של הדתיים חרדים, לאור התנהגות מחוזה בתשובה, הדתיים לא מבחינים בין "גשר", חזק, ודתיים אחרים.

עילית שפירא
שכילה רבנית.

הדתיים חושבים שיצאנו עוסק בתורה בתשובה. בן, ואני מבין את זה. הדתיים של היום בישראל הוא שכל דבר יהיה חזק חזרה בתשובה. בגלל החוויה בתשובה אנתוני משלמים כבר, בכך שהחילוני התמצע מוח להתיק לבד דבר יהיה, ויהיה לא שייכת לעיבור הדתי. הוא שייכת לכל העם. אנתוני צריכים להיות מספיק פתוחים, כדי לתת לכל אחד מה שהוא רוצה ולהיכנס לכל מן זהירות שהוא רוצה בו. כל יהודי צריך למצוא נשמעות בידורות.

אבל אתה ער לתופעה שאמשה נבנות אנתוניסמיות של יהודים כלפי דתיים, בישראל.

זה, קודם בעיקר בשנים האחרונות. דבר נובע משינויים חברתיים, בציבור הדתי והחילוני. בקרב הציבור הדתי, החרדים הולכים ונעשים גורם מרכזי. כל ההבדל בין משה דתי שפירא ואברהם שפירא, זה שסמלל בעיניי שני, הציבור הדתי מקבל ביטוי עצמי, לפעמים פורש, החילוני המביט בזה שמחזיק נגד. עניין, או שזה אגודא המפיקל במית דתית כללי, או שזה איש ש"ם מורכב מלטים ומאשים עליה, או שזה איש מורל ממוש אמונים, שמתיישב על ג'עבלות ומנע ממנו אפשרות לקלות. זה מפרד. זה גורם פיתח סמלים אחרים.

אין, גשרי מתמודד עם כל זה

ד"ר דודא שפירא, מנכ"ל "גשר", מודה, כי אכן הפעילות של האירגון שלו נבעת רק מתחנים שבשכר הדתיים. אם כי, גם כן מתעוררת התנגדות ממיימית, וקיימים חששות, בעיקר מצד הדתיים, לקראת חשיפה אל העולם הרחב. השני, הוא, "גשר" עוסק בתחבורה בתשובה.

לא, באופן מוחלט. האירגון שלנו עוסק בקירוב בין דתיים וחילונים, יצירת הדברות והכרה יש כאן גיטיון יצור קשר אמיתי בין דתיים וחילונים. אנשים צריכים לשבור את הסטריאוטיפים שישנו בשני הצדדים. לשבור את התבונה של הדתי החושב שהחילוני הוא חסר כל ערכים, מסתובב כל הזמן בדיוקנות ולעומת זאת, הדימוי של הדתי, אצל החילונים, כמי שזרק אבנים. אם בעד שער שנים מישוה חזר בתשובה, לא תרע אם הוא קיבל את זה. מוצא לא לא הוא הדין בכחור דתי. שערור לצי "השני".

באיו שבבת גיל אתם מוקלטים

מקדמי אל

המרק שיעשה הדיים

מרק ירקות

Vegetable soup

ח' ש' ד'
סדת מרקי יוקרה!
בטעמים שיעשו הדיים:
ירקות, שמפינון, עוף עם אטריות,
שעועית, בצל נוסח צרפת וקדופניק.
בתאבון!

סימה אלה

מ' ע'ט'ם' הם המקצועות, אשר דורשים התמכרות של הנשמה, אפילו שהביטוי נתייב את נשמתו, מתנגלגל בפניו רד שגרה יוצא דופן מכלל זה מקצועות המוסיקה.

לכן, כשאלו המפיקים, 30, החליטו לחיות בונה כינורות, איש לא התפלא. אף, בן להורים מוסיקאים, גדל במקום שם היתה מנוחת הנשמה. אין בהכרח כונה לטעון כאן, שזה היה בית חם. את החום והרגיש נתנו הוריו, דניאל ורינה הופמקלר, לכלי הנצלו שלהם. מה שהם בן העניקו לשני בניהם, היה מידה נדירה של תרבות ואיכות פנימיות, שחשבו את הבנים למש שמה היום.

בנם הראשון, אורי הופמקלר, הוא קריאטיב בעל מוניטין בינלאומי. מצליח בארה"ב ובאירופה, ומעסיק בקביעות את דפי ה"פנסהאר" בציורים פוליטיים. בנם השני הוא איל, שזכה כאן לכינוי העיתונאי הראשון שלו, בזכות המקצוע יוצא הדופן שבוחר לעצמו. בכך הכל יש בארץ שלושה או ארבעה בוני כינורות, אם כי יחסית לאוכלוסייתו זה מיספר עצום, כי לכמה כינורות, צ'לו, ויולות, קונטרס בס וגיטרה עבודת יד השוק שליו וקוקי אנהו, צרכני האינסטנס, איננו שומעים עליהם, כי איננו זקוקים להם. מוסיקאים, עם זאת, שחיים לפיתוחם בסרנאות שלחם טמון הרכה ממוח ומסודר של הנגן.

איל ירושלמי בן 30, ער למעמד התיכון שמקנה לו עיסוק תדיר בבניית כינורות. אצבעות ידיו, אחרי שנות נגינה רבות, ארוכות ועדינות, אבל אינן שריריות כמו אלו של המקצוענים. עיניו התחללו וצדדיותו הרבה מקרינים חולמניות, אבל הוא בתולט היה עדינות, חסרת רתבות, אינטליגנטית. איל שיד לטיפוס הזה, שהיה רוצה שניתן לו מחבלי המציאות הקטגוריות, שמחייבת נשיאה בעול החיים, כי הוא מתקטקט בעניינים שרירות שורה עליהם. אבל גם הוא כבר לא פראיר, ואין לו חשק להיות תאומן המסגן, המורעב, שיתן את נשמתו המיסודת לכינור, וכלבר שיתנו לו לבנות אותו. הוא מורע לקיומה ולצרכיה של משפחתו. צריך לפרנס אשה, מיכל, ושני ילדים קטנים: יונתן בן 6 ומנחם בת שנתיים.

עד לפני כמה שנים היה איל בטהו, שיכור לעצמו מקצוע רחוק ככל האפשר ממוסיקה. מקין אנטי-תרבות לבית הוריו, אביו, דניאל הופמקלר, היה נגן צ'לו כוזמורת הפילהרמונית וגם לימד מוסיקה באקדמיה בין תלמידותיו היתה רינה מי שעתידה להיות אחרי-כך אם ילדיו ובגנת צ'לו לצידו בהופמקלר העשומעו כביש של בניהוג הופמקלר העשומעו עוסק מוצרם, באן, בכתוב, שובר, ואת שני החרים היה אותו רעד של התרגשות מביצוע מוסיקאליים יפים. איל אפילו יותר מאשר מביצועים של שני האומנים שלהם.

איל הקטן לא ידע עד כמה כיסיו התחממלו שהחשיקו תדיר זה לזה, כמו כלל בצורה צליל יקר, עמוק, ער למרחקים, ויחללו לנגן, עשומעו, ואת

איל הופמקלר: שלושה או ארבעה בוני כינורות בארץ, זה הרבה, יחסית לצריכה

עלי כינור

מטחי התרבות שירו דניאל ורינה הופמקלר, מוסיקאים, לעבר שני בניהם, פגעו במטרה • הבכור, אורי, הפך קריאטיב בעל מוניטין בינלאומי • איל הצעיר רכש באיטליה מקצוע נדיר: בניית כינורות • 24 הכלים הראשונים נמכרו כולם. 3000 דולר האחד • הכל בזכות הנשמה והמוגע המיוחד, המבדיל בונה כינורות מסנדלר

תצלום: זום 77

הכלי שביניהם לכלי יותר ישן, עתיק יותר מזה שיש להם ביד. לכינור עתיק ומשומשק יש חום שאין לכלים חדשים, מסביר איל, ועם זאת גם לכינורות חדשים יש איכות, ויש בהם אפילו טובים יותר מכלים עתיקים.

כינור שנולד טוב, מודקן טוב, ולחיש, מסביר איל הופמקלר, בעבודה הוא יש קומפניציה של חיתוכן טוב וסול קיים סטנדרט מקובל של איכות: אם למדת ריש לך גיטון - לא ייצאו לך כלים רעים עם זאת, לכל בונה כינורות יש המגע האישי שלו. מה פניה מעוגלת קנה אחות, שם שבו שהיו, כאן מותו צדה יותר. מי שעיניו אינה מורגלת בבחינה מוקדקת של כינור, אולי לא יבחין בהבדל.

הכרלים לא גדולים, אבל משמעותיים. אלה ההבדלים שעשו את סטנדרטיו לאגרה גם 500 שנה לאחר מותו. אלה כלים בנה סטנדרטיו, מ-600 משומשים בעולם. האחרים הלכו לאיבוד. הוא היה אומן גדול, אומר איל הופמקלר, בכל כלי וכלי אפשר להרגיש את החום של מגע ידו. זהו מגע שאי אפשר לחקות. לסטנדרטיו לא היו סדרות, כמו שנותנים ליהם לה הנאמנות שלו היתה הסוד שלו.

איל טוען, שהוא מנסה להתקרב בעבודתו לשני תנאים: כלל הומניזם, לסיקולו אמני ולסטרטיו, כלל חלופים. אני מנסה להתקרב, לא מחקה אותם ולא מעתיק אותם. אני יוצא מהם. ואם הוא מקטן באחרים, בשווא מגלה שהם הצליחו להוציא תחת ידם כלי יפהפה עם צליל עמוק, "חור", "עוף למרחקים", כמו שהוא אוהב להגדיר אותם. איל צוחק באשר פתאומי. מה פתאום, דא שנה, "כשנאי ראה כלי כזה אני צוחק, טוב ליי."

במשך שנות לימודיו הספיק איל לבנות 24 כינורות וצ'לו. כולם נמכרו. מור כינור שלו עומד ביחס ישר לזיוויו חיש בשוק: 3000 דולר. כשגמר לבנות את הצ'לו הראשון שלו, חזמין את איש. במיוחד ישראל לבוא לבנו עלי, ההתרגשות, אפילו להבין זאת, היתה עשומה. התלמידים הביאו לביתה בביתן וין, וכולם בחנו את הכלי בהתפעלות והעירו את הערותיהם. רינה הופמקלר ניגנה בו. אמא היא רוצה לבנגן נרא יפה, אבל כלי חבנה בטקססוריה של הולנד, אומר איל הופמקלר, לא לשונו, כי אמא לא תחבה את הקטע הזה.

כל הכלים שנבנו איל נמכרו, אבל איל אומר בציטוט של מי ששכר בעל עצה. אמור אי פעם לאבד את ראש בעניינים האלה. בקרבן הוא מתחיל לבנות את הקונטרס גם הראשון שלו, בהמגה. בינתיים הוא בונה גיטרות לתלמידים: הקונטרס למקסיקן והסביר, אני מתחבב בכך, שלי: סטנדרטיו, איל חושק חזק בחיבור עם הכלי. את השקטו רואים באצבעות החרים: גם אצבעות, גם ירכות, לא ידעים של נגן. אבל כלל ריגשנותו של איל מבהירה כינורות

כאשר בשנה הראשונה נוסלים חסרי הכישרון והחכמה. ככל שמתקדמים הלימודים, מתגלים גם חסרי הנשמה. לא כל אחד יכול לבנות כינורות. לא רי בכך שהוא מעניין אותך ואתה נמשך אליו. אתה צריך לדעת לבנגן לפחות בכלי נגינה אחר. אתה צריך דרך והבנה במוסיקה. אתה צריך את הסאז' הזה, שערש אותך לבונה כינורות ומכיר אותך מסגלך. זו עבודה קשה. מאוד אמונתית, ואם לא משיגים את התוצאות המיוחלות, אין טעם להמשיך". מסביר איל כשעם סילק תלמיד מבית הספר אחר לו סקראבאציה. אתה אוהב את זה או תלמד לחוש משהו אחר? מי שמצליח לעבור את ההסבנת חרקה הוא, הוא אומן. איל נשאר בפרט גם שנה שיש לו להזמנות חשונות, למעלה משלושה חודשים. הבנים את כל ביתו לתוך קטגוריה זו: חור לחדשים.

בני הילדות בארץ, ממוח השוק הפנמי, עוסקים בעיקר בחיפוף כלי. קשה באספקת חלקי חילוף. למסוקאים, זה חוריהם. יש שיצמד אחד, ולחלקי את

התלמידים לבנות כינורות, בארה"ב, אנליה, גרמניה, צרפת ואיטליה. בני חרשה, שמיצרים בני כינורות בשיטת חרשה הנע, איל בור באיטליה כדבר מוכן מאליו. בני להיות בונה כינורות טוב, צריך מורה טוב. ומורה טוב הוא מנא בעיר פרטו, שנכנסו איטליה.

בימינו דאז איל אומן עסוק וכן לבן, רחוק על עבודתו בבית מלאכה עתיק וטובו נערי שוליה. בכך עשית כינור. האמת גם אנהו חשבו כך, עד שאיל בא וניצח את החלום התחילי. יש מקומם - עשרות בתי-חמפר

הכזאף אל

עוף עם פיטריות

דנית סלומון

מספר זמנים מודרניים

ספרוני אגוזים

עוגיות הל

עוגיות צימוקים

ושיבולת שועל

המחשבה של מנחם בגין כי המדינה תהיה חסרת אחריות כלפי הילדים, הפכה לאחד מן המאבקים החשובים ביותר של הממשלה. הממשלה נאלצה להקדיש משאבים רבים להגנה על הילדים, וזאת על אף שהיא הייתה עסוקה במאבקים אחרים. הממשלה נאלצה להקדיש משאבים רבים להגנה על הילדים, וזאת על אף שהיא הייתה עסוקה במאבקים אחרים.

(כל עובדיהם - 50 אלף יומא)

**אקילן®
הולכת על
רגליים בריאות**

אקילן היא סידרת מוצרים חדשנית, שנועדה לפתור את כל סוגי הבעיות בכפות הרגליים – זיעה, פטריות, ריחות לוואי, יובש, עור סדוק ועייפות.

הסידרה מבוססת על חומצות ליפואמיניות. חומצות אלו מצויות בעור ויוצרות את מערכת ההגנה הטבעית שלו. בכפות הרגליים, בשל התעבות העור, נפגמת ההגנה הטבעית והן חשופות לפציעות חיצוניות. הטיפול בתכשירי אקילן מווסת את רמת החומציות של העור ובכך מונע גירויים וריחות לרואי ומעניק תחושת רעננות הנשמרת כל היום.

**לכפות רגליים מאומצות ועייפות -
הסידרה האדומה**

קורס פעיל הנספג במהירות
כעבור ופרעל לטיפוח והגנת
וכן תרסיס המכיל חומרים
מחטאים, טוניק וחומרי
רענון.

**לכפות רגליים מזיעות -
הסידרה הירוקה**

תרחיק לכפות הרגלים, קרם
לחיטוי ולמיעת הזעת יתר
ותרסיס למיעת ריחות יזעה
בנעלים.
ומרכיבים הפעילים
ממזרים אלו מעניקים
תחושה של נקיון ורעננות
מונעים התפתחות חיידקים
מזרמים לריחות בלתי
רעים.

**לכפות רגליים יבשות וסדוקות -
הסידרה הכחולה**

ותחליב וקדם בעלי כושר
פנילות גבוה, החודרים
במהירות לעור ומקנים לו
לחות והגנה, וכן קדם מיוחד
להסרת עור יבש וסדוק,
שמוש סדיר במוצרים אלו
יחזור לעור כפות הרגליים
רכות וגמישות.

**לפעילות ספורטיבית -
הסידרה הכתומה**

מוצרי "אקילן ספורט":
קדם מהיר ספיגה, חרטון
ומחיר, המיועד לשימוש
לפני כל פעילות ספורטיבית,
קדם מזין לעיסוי עור כפות
הרגליים - לאחריה.

○**이웃사랑**

היצרן: כצט נוביס בע"מ,
קרית מלאכי.

LABORATORIES
ASEPTA

גפ"י הסכם ידע עם חברת
אספטה - מונקו.

**ברשיון משרד הבריאות.
להשיג בבתי המרקחת.**

AKILEINE® אקילן

סידרה טיפולית לכפות הרגליים

לפרטים נוספים – שלחו ספק זק.

לכבוד כצמ בע"מ ת.ד. 10 חל'אביב 81000

בפנות הרגליים שלי סובלות מ-;

☐ יובש ☐ הזעה ☐ גודי טור

☐ עטיפות ☐ אחר

אנשכם להמליץ לי על תכשיר אקילון מתאים

כחובת

11970

עמוד 10 יריעות אדומות

שפרות קדוה

דבורה גנני, דוברת משרדי המשפטים והתיירות, הוציאה ספר שירים שלישי • בקריירה שלה תמצאו גם את שוסטק, ויקטור שם-טוב יורם ארידור ואופירה נבון • "אשת הברזל", מכנים אותה מאחורי גבה. לגנני חשוב שיכירו גם את הצד השני • הצורך שלי בכתבות ובפירוט נובע מהרצון, שכולם ידעו שאני אשה אמיתית. קשה לחיות עם תדמית קרייריסטית. זה מפחיד גברים"

ג'רדי ניר-מוזס

ל דבורה גנני, דוברת משרד הבריאות והמשפטים, אמרים שזו גבר לעניין. גנני, 40, הוציאה באחרונה ספר שירים שכותרתו "אשת הברזל". היא בהחלט יעילה, צברית מחוספסת, נחוצת מאוד בעמדתה מאחורי הכס, אכזרית שרירית. יש לה, כך אומרים העובדים עימה, עוד של מיל, ולשון אומתית כל כלי היסט. יסודית שהצמיחה לה חוג לא-קטן של אנשים שאינם

יטנים עם אהבים. בביתה, במושב, במושב הגרמני בירושלים, כשהיא חשוך, וספר שירה חדש בידה, מתגלה הצד הפחות מוכר של גנני. בית אכן גדול משרים האבנים השופות גם בתוך הבית, מקרינת קור. ששירים רבים אין כאן, וגם הרחיקים והקריינים, אשק מתנות ממכרים, יוצרים מין סיגנון מיוחד לבית, לא נחנים תחושת המינות. מקד מחברת, כיסאות מאלטעדיקען. הכל יד שניה, בסלון

ישיבים שני ילדיה, יפם, מנומסים. שיה קלה איתם מגלה נפשות רגישות, מקסימות, חברים קטנים של אמא. הקשר בין האחים אינו שכחי. הם כמו מבנים שלמות עסוקה. למסתכל מן הצד בורח, שלמות שאמא לא נמצאת הרבה במחיצתם. הנס הוא איכותי מאוד, פורה שמישרת בדידות קשה. היא לא נשמעת בשירה כמו הבורה שרבים מהעובדים במחיצתה אהבים לשנוא. חשוב לה להעביר את הצד הנסתר שלה, את הנפש הילדים, בבית.

גנני מנסה להתמודד עם חוסר הקשחה, שלרוביה. מרוחק מעלה מן חמור פוטנציאלי. התפרצות, מכוונת, היה ספר השירים. הבחינה האישית. התחלתי לכתוב, כי הרמתי של הקשיחות, הכוח והכחול - דמתי את רציתי לשכור אותה. יש התמודדות קשה בין היותי אשה לבין רצוני להגות בעבודה. העולם שבו אני עובדת זה אכזרי. אני חייבת להיות מוכה רק בנפשי עצמי. אומרים עלי, שאני הוכה מן משרד שבו אני עובדת. זה נכון, זה נכון מהחכמה הנשית, לרעף להתמודד עם אנשים. אני סבורה שהצורך של בכתבות ובפירוט נובע מהרצון שלי שכולם ידעו שאני אשה אמיתית. קשה לי, קשה לחיות עם תדמית של נה ומעמד. רימוי של אשה קרייריסטית מפחיד גברים. מתחילים איתי גנני נשואים, כל סוף מצד אחד זה לא נעים אחרת.

דבורה גנני נולדה בקיבוץ כפר סמ"ל של השומר הצעיר. לרבית, חסיד ליל "היגה". בספר השירים הראשון שהוציאה, היתה נימת ביקורת על החינוך בקיבוץ. הוריה, חיים וגם חיה בקיבוץ, כעסו. והיא בסך הכל ניסתה להבהיר, מה קורה לילד שחולק לישן בלי חוריה, הורים בקיבוץ, אשת במלטה ואח בגליל העליון. המשרת והמשפחה כבר לא כלילך ממשית בבית. א אפשר להקריא משפחה, כשהמחשק כל כך גדולים מפרידים ביניהם.

בובת מברזנטים שום ידך על ראשי ראש בובת מברזנטים לטעם כותב תונתן שערך הקולע דושים ודמים קא אותו בוזעונית, ותרונת רכות, כארנב וצנצנות.

כמי שיש מבקרים אצל חסידים מאה שנים. גנני מתעניינת בקבלה, ומה מרי בוקר על משמעות החיים. היא התיידיה עם יהודי חסיד מאה שנים המכיר את הליליה בכל יום שיש בפילוסופיה ויין. באמצעות קריאה ודחיקה, היא חשה מעט את משמעות השבת והחג. שבת עזר, גנני וילית יטלה להיות ביקור בקדושים או במחנה ירושלים. אלא ידדים רבים על עניינים אישיים, או אלה הניצבים בדמו של שולם הם מסיקים אותה, היא נהנת לשוחח עם הרב לישקין, או עם רבנים אחרים שהם מכירה היא מנצח בדים ודברים ודברים בעולם ודתי אלו היא קשורה ומלך כל מה ששורר בקבלה, שם, לרוביה היא מנצח תשובות לשאלות המעסיק אותה.

לאחר השירות הצבאי נישאה לבן קיבוץ כפר יתקין, ממנו ומגורשה בגיל 13, לאחר מאבק קשה וממושך. סימנה חזק ראשון בקברו מציאות. עבודתה הראשונה בתום הרבנות היתה עבודתה לרובי עיריית ירושלים. במהלך עבודתה קשה את המלנא חיים שיה, סמוך ליום הקמת מלון רישלום בירושלים, אחרת ביהר אל. גנני, בחוצפה איש יחסי ציבור לרשת המלונות שלו ושק עסקי.

במהלך עבודתה עם שיה, נגשה את גני ילדיה, דקטור למורחנות, מרצה

דבורה גנני, למעלה, עם יורם ארידור בעת היותו שר האוצר, למטה, עם שר התיירות והמשפטים, אברהם שריר.

גנני עזבה את משרד הבריאות לטובת יורם ארידור, שהיה אז שר האוצר. היא לא מוכנה להניח מלה רעה או לספר על דברים לא סימפטיים של אנשים שעבדו במחיצתה. היא היתה יועצת התקשורת של אופירה נבון, בתקופה שהנכנסו לבית הנשיא. אני מאוד אוהבת את אופירה. היא אדם שעבד את שלב השלב החסומים. קשה לאנשים להתמודד עם גילוי לב ושמחה אמיתית, שני מרכיבים הקיימים באישיותה של אופירה. אני מצאתי אצלה הרבה נתינה. היא אדם מעמיק, לביקור טראומה והנכונות כמו ראש אגף מודיעין. אני לא מכירה אף אחד שלמד חומר כמותי. אופירה היא אדם מאוד פתוח ורגיש. אדם המוכן לשמוע ולקלוט, אבל אצלנו מה שכולל בתקשורת זה השליש. דמויות ציבוריות רבות שעבדתי עינן עברו למעמקים עיוות תדמית.

גנני עזבה את משרד הבריאות לטובת יורם ארידור, שהיה אז שר האוצר. היא לא מוכנה להניח מלה רעה או לספר על דברים לא סימפטיים של אנשים שעבדו במחיצתה. היא היתה יועצת התקשורת של אופירה נבון, בתקופה שהנכנסו לבית הנשיא. אני מאוד אוהבת את אופירה. היא אדם שעבד את שלב השלב החסומים. קשה לאנשים להתמודד עם גילוי לב ושמחה אמיתית, שני מרכיבים הקיימים באישיותה של אופירה. אני מצאתי אצלה הרבה נתינה. היא אדם מעמיק, לביקור טראומה והנכונות כמו ראש אגף מודיעין. אני לא מכירה אף אחד שלמד חומר כמותי. אופירה היא אדם מאוד פתוח ורגיש. אדם המוכן לשמוע ולקלוט, אבל אצלנו מה שכולל בתקשורת זה השליש. דמויות ציבוריות רבות שעבדתי עינן עברו למעמקים עיוות תדמית.

גנני עזבה את משרד הבריאות לטובת יורם ארידור, שהיה אז שר האוצר. היא לא מוכנה להניח מלה רעה או לספר על דברים לא סימפטיים של אנשים שעבדו במחיצתה. היא היתה יועצת התקשורת של אופירה נבון, בתקופה שהנכנסו לבית הנשיא. אני מאוד אוהבת את אופירה. היא אדם שעבד את שלב השלב החסומים. קשה לאנשים להתמודד עם גילוי לב ושמחה אמיתית, שני מרכיבים הקיימים באישיותה של אופירה. אני מצאתי אצלה הרבה נתינה. היא אדם מעמיק, לביקור טראומה והנכונות כמו ראש אגף מודיעין. אני לא מכירה אף אחד שלמד חומר כמותי. אופירה היא אדם מאוד פתוח ורגיש. אדם המוכן לשמוע ולקלוט, אבל אצלנו מה שכולל בתקשורת זה השליש. דמויות ציבוריות רבות שעבדתי עינן עברו למעמקים עיוות תדמית.

דבורה גנני, למעלה, עם יורם ארידור בעת היותו שר האוצר, למטה, עם שר התיירות והמשפטים, אברהם שריר.

גנני עזבה את משרד הבריאות לטובת יורם ארידור, שהיה אז שר האוצר. היא לא מוכנה להניח מלה רעה או לספר על דברים לא סימפטיים של אנשים שעבדו במחיצתה. היא היתה יועצת התקשורת של אופירה נבון, בתקופה שהנכנסו לבית הנשיא. אני מאוד אוהבת את אופירה. היא אדם שעבד את שלב השלב החסומים. קשה לאנשים להתמודד עם גילוי לב ושמחה אמיתית, שני מרכיבים הקיימים באישיותה של אופירה. אני מצאתי אצלה הרבה נתינה. היא אדם מעמיק, לביקור טראומה והנכונות כמו ראש אגף מודיעין. אני לא מכירה אף אחד שלמד חומר כמותי. אופירה היא אדם מאוד פתוח ורגיש. אדם המוכן לשמוע ולקלוט, אבל אצלנו מה שכולל בתקשורת זה השליש. דמויות ציבוריות רבות שעבדתי עינן עברו למעמקים עיוות תדמית.

גנני עזבה את משרד הבריאות לטובת יורם ארידור, שהיה אז שר האוצר. היא לא מוכנה להניח מלה רעה או לספר על דברים לא סימפטיים של אנשים שעבדו במחיצתה. היא היתה יועצת התקשורת של אופירה נבון, בתקופה שהנכנסו לבית הנשיא. אני מאוד אוהבת את אופירה. היא אדם שעבד את שלב השלב החסומים. קשה לאנשים להתמודד עם גילוי לב ושמחה אמיתית, שני מרכיבים הקיימים באישיותה של אופירה. אני מצאתי אצלה הרבה נתינה. היא אדם מעמיק, לביקור טראומה והנכונות כמו ראש אגף מודיעין. אני לא מכירה אף אחד שלמד חומר כמותי. אופירה היא אדם מאוד פתוח ורגיש. אדם המוכן לשמוע ולקלוט, אבל אצלנו מה שכולל בתקשורת זה השליש. דמויות ציבוריות רבות שעבדתי עינן עברו למעמקים עיוות תדמית.

גנני עזבה את משרד הבריאות לטובת יורם ארידור, שהיה אז שר האוצר. היא לא מוכנה להניח מלה רעה או לספר על דברים לא סימפטיים של אנשים שעבדו במחיצתה. היא היתה יועצת התקשורת של אופירה נבון, בתקופה שהנכנסו לבית הנשיא. אני מאוד אוהבת את אופירה. היא אדם שעבד את שלב השלב החסומים. קשה לאנשים להתמודד עם גילוי לב ושמחה אמיתית, שני מרכיבים הקיימים באישיותה של אופירה. אני מצאתי אצלה הרבה נתינה. היא אדם מעמיק, לביקור טראומה והנכונות כמו ראש אגף מודיעין. אני לא מכירה אף אחד שלמד חומר כמותי. אופירה היא אדם מאוד פתוח ורגיש. אדם המוכן לשמוע ולקלוט, אבל אצלנו מה שכולל בתקשורת זה השליש. דמויות ציבוריות רבות שעבדתי עינן עברו למעמקים עיוות תדמית.

מקדאף אל-אצל

245 עמודים המחיר - 25 ש"ח ספרי עידנים - ידיעות אחרונות

ניתן להשיג בחנויות הספרים ובאמצעות תלוש זה: אל ידיעות אחרונות מחלקת הספרים, ת.ד. 3774 תל-אביב 61376 נא לשלוח אלי את "הוא והיא" והמשעור הסובייטי" מצורפת המחאה/המאחז/דואר בכך - 25 ש"ח

השם: הכתובת: מיקוד:

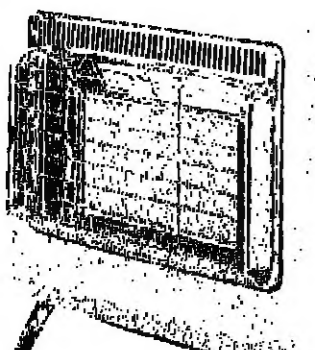
העיתון השבועי

2-8.12.87

רשות מדינת ישראל

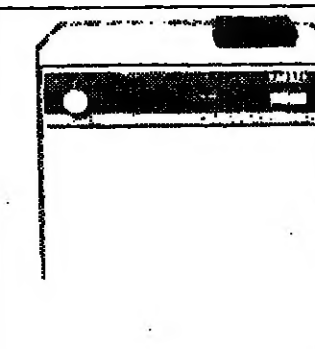
חורף נעים ב"שקם"

BEAUTY
תנור חמום על גז
ביוטי דגם 5500
ב-5 תשלומים שווים
ללא ריבית

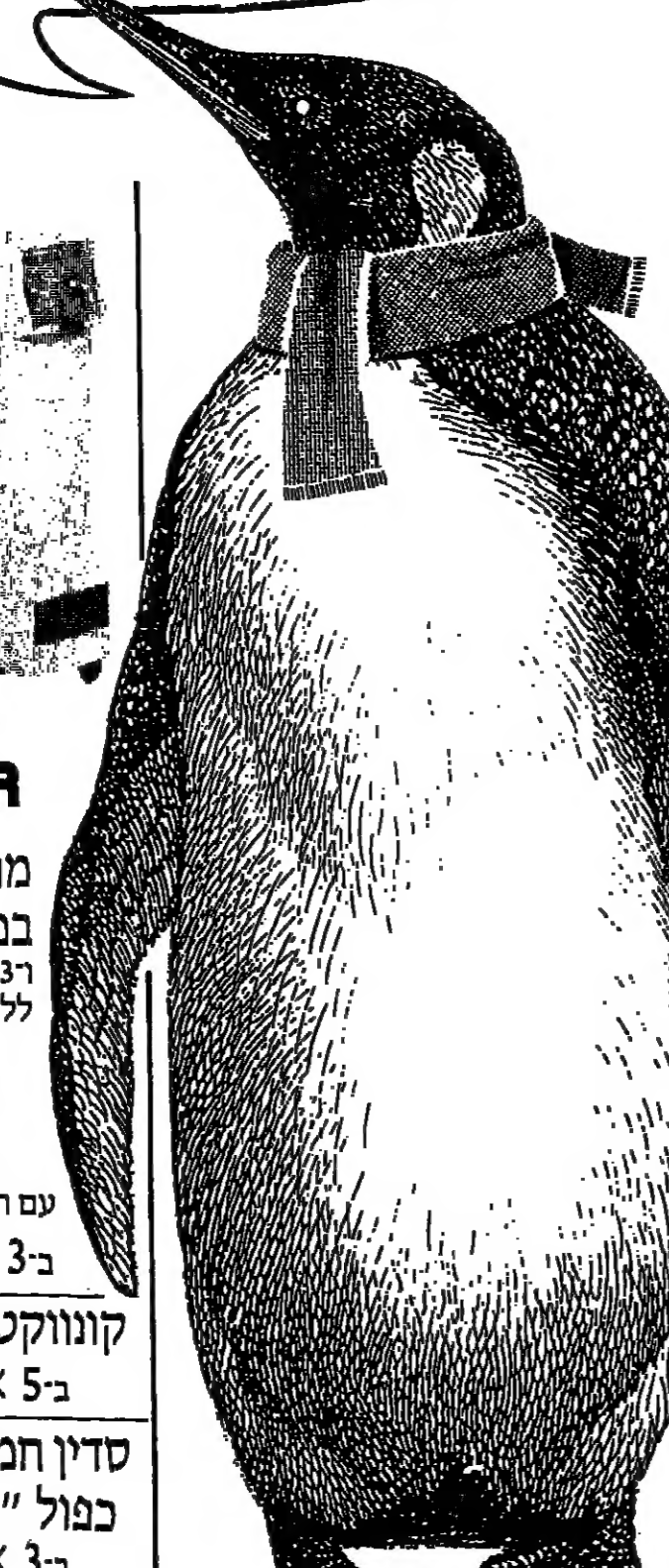

כל מוצרי "דימפלוקס"
ב-4 תשלומים שווים
ללא ריבית והצמדה
לדוגמה:
רדיאטור "דימפלוקס"
17 צלעות
דגם AK25
ב-3 X 128 ש"ח

מבצע הנחות
על כל מוצרי B.D.M.
ר-3 תשלומים שווים
ללא ריבית והצמדה
לדוגמה:
קונוקטור חשמלי
CALOR
ב-3 X 73 ש"ח

מייבש כביסה צוקר
"טרמט"
ב-6 X 206.- ש"ח

MAYER
מוצרי מוצרי
במבצע הנחות
ר-3 תשלומים שווים
ללא ריבית והצמדה
לדוגמה:
רדיאטור
MAYER
עם תא פקוד מתכת
ב-3 X 101 ש"ח

קונוקטור "סימנס"
ב-5 X 48 ש"ח

סדין חמום חשמלי
כפול "ווסטפליה"
ב-3 X 31 ש"ח

למיטו השלזון

זיתים ירוקים מזוגלו גז 340 גרם "גרבורג" 1.54 1.97	מיונו אמיתי 500 גרם "תלמה" 2.19 2.68
מטריפים של "עלית" 100 גרם 1.15 0.88 250 גרם 2.70 2.07	סרדיני "סטאר" קופסה, 120 גרם "מך" 1.25 1.73
"כוף כוף" וופל מצופה 45 גרם "עלית" 0.63 0.80	רולדת תפוחי עץ 400 גרם רק 3.30
קווסטופ רגיל או חרין 750 גרם, בקבוק "עסיס" 3.54 4.53	וופל מצופה 6 יחידות רק 2.-
תה בשקית 1/100 "סוגת" 2.89 3.32	יין הילולים אדום/לבן 750 מ"ל "כרמל" 4.04 5.25
מרק דגש 1 ק"ג שקית "תלמה" 4.60 5.97	וודקה לוקסוסובה 45% "כרמל" 3.45 4.49
מי פה "תיאדנט" 1.85 3.12	ממפעל הבשר של שקם קב 400 גרם רק 3.69 שוקיים הודו 1 ק"ג רק 3.95 נקניק סלמי אדום 1 ק"ג רק 7.65

חנויות "שקם" פתוחות...

אבן גבירול - ת"א, נתניה, ראש"צ, אשקלון
אשדוד, טבריה, נתיבות, ק. מוצקין, חיפה, אילת
בימים א'-ה' פתוחות עד 20.00

קומת המסד חנות גבעתיים
פתוחה מ-7.00 בבקר

חנות באר-שבע פתוחה
יום ה' עד 24.00
קומת המסד והמסד

בימים א', ב', ג', ד' עד 20.00
חנות "שקם" בקניון - ר"ג פתוחה
בימים א', ב', ג' עד 22.00
קומת המסד בלבד

בימים ד', ה', עד 24.00
חנות פתוחה בכל מוצ"ש עד 24.00

חיים

בוערית אוכל 6 צלחות
לכל הקונה במחלקות כלי בית,
מזון וסידוקית החל מ-120 ש"ח
בימי ד, ה' בין השעות 22.00-24.00
בחנות הקניון בלבד

מבצעים "חמים" באופנה
לכל המשפחה במחלקות ההלבשה
מבחר עצום של טרנינגים,
סווצ'רים ומכנסי פוטר ממיטב היצרנים
"ניבה", "מודו", "בקרדו", "בלו גינס",
"ריטמר", "טוררה", "ליגת", "קררה",
"גלפ", "אקשטיין", "סולוג", "בילי ג'ון",
"ביליהנער", אלוף ספורט, "וויטקס".

מבצע
כרמל
מטריה יפהפיה חיים
לכל הרוכש ממוצרי יהודית מילר
ומסידרת "סולנס" ב-50.- ש"ח

מבצע
כטרקטר
החברה המובילה במגזר מוצרי פלסטיק
לכל מוצרי כלי בית
של "כטר פלסטיק"

מבצע
מבצע "תודן"
החלה נזכרת
מוצרי האיכות
של "תודן": שמיכות חורף
וכלי מיטה יפהפיים

מבצע
תה - סוגת
חנות גדולות לכל מוצרי
ה"סוגת" בנוסף ל-1 ק"ג
סוכר חיים

מבצע
תלמה
הנחות גבוהות במיוחד
למבחר גדול
של מוצרי "תלמה"

מבצע הנחות
עלית
כל קונה 10 ממוצרי "עלית"
משתתף בהגרלת כרטיס טיסה לאירופה
ועוד עשרות פרסים.

מבצע ינות
כרמל
בבוקר יין קברנה לבן 187 ס"ל
לכל הקונה אחד היינות הזניים:
קברנה לבן, שני בלוק, אמרד
ריזלינג, קברנה סובינווין, סובינווין סלקטיב
והשתתפות בהגרלת כרטיס טיסה לפרין

עכזאף אל

גם הסקרים האחרונים מאשרים

שלושה מכל ארבעה קוראי עיתונים בישראל קוראים את ידיעות אחרונות

שני מחקרים חדשים ובלתי-תלויים זה בזה (מחקר טלסקר / יולי 1987 ומחקר פור"י - מחקר דעת קהל לישראל / יולי 1987) מראים:

● שלושה מכל ארבעה קוראי עיתונים בישראל - קוראים בערב שבת את "ידיעות אחרונות".

● רוב מכריע של אלה הקוראים יותר מעיתון אחד - רואים ב"ידיעות אחרונות" את העיתון העיקרי שלהם.

● רוב קוראי העיתונים בישראל אינם קוראים עיתון אחר חוץ מ"ידיעות אחרונות".

ידיעות אחרונות העיתון של המדינה

אחד הנושאים המדוברים ביותר בעולם מאז נברא - מי ובכל זאת לא כולם עושים אותו ולא בגלל מיגבלות פיזיות • מתברר, שמנהלים צעירים ומצליחים, טובלים מתסמונת חדשה הנקראת "עייפות מינית" • פסיכולוגים שבדקו את התופעה העולה בשכיחותה, אומרים, שלא מדובר בעייפות הנובעת מעורף פעילות מינית, אלא בחוסר עניין להתחיל בכלל להתעסק • שם המישחק: שחיקה. למעוניינים, יש פיתרון

מיז הולך ונועלם

דבורה נמיר

איור: איתן קרמי

מיז הוא נושא שכולנו מדברים עליו, אך לא כולם עושים אותו. ודבר שיש בו, שאינו קשור ודוקא ביחסים בין בני הזוג או בבעיות רומנטיות, ובמיוחד בגיל צעיר, מתחיל בעייפות פיזית ובאריזות, ומסתיים בהתמקדות מכל מה שברור במין.

פסיכולוגים חוקרים לאחרונה את התופעה הבעייתית הזו, שקיבלה בשנים האחרונות שכיחות גבוהה והולכת, וקראו לה "עייפות מינית".

המסמנת "העייפות המינית", נענה המינסקוויץ, נובעת ממערכת שונות ומורכבות. אין מדובר כלל מעייפות הנובעת מעורף פעילות מינית, להפך, מחוסר עניין.

הנרס הראשון קשור בקראת במחשבות ובשחיקה נפשית. אם המבט מתמסר, יש צורך לפנות לטיפול פסיכולוגי. כדי לאתר את הסיבות למצב, יש צורך עיני עיון לתקוע לגברים ולנשים, בידור או לחור, את היכולת להתחבר, לפתח רגשות חשק, ולראות כיחסייתם אמצעי להנאה ולסיפוק המסייע להנאה מתחם, ודורגת הראשונה.

פורק, מיני, לדעת אנשי מיקצוע, הוא הגורם המרגיע להרבה מכאובים ופיתושים.

חיוב למין נברך באחרונה במידה שנערך בקרב מנהלים בכירים באגליה מספר שערך הביטאון הכריזי-המנהלים' קרב 233 בעלי-תפקידים בני 40-50 החבר, כי למצבים העוסקים יש בעיית בנושא. רבע מהם השיבו, שבסיומו של יום עבודה עמוס, הם יותר מדי עייפים ומתסכלים. רוצים רק ללגום כוסית, וללכת לישון. כשהם ככליאל רוצים לשבת בערב בחברת המשפחה, הם נדרמים מיד ליד הקלוייה.

קיום בעבודה ובכל עניינים רגשניים, ראשונה של הגברים בשלבים הראשונים של חייהם, כשהם צעירים או שיש להם חברה קבועה, ואולם צריכים ללמוד וכן על חוריהם. האחרונה בדרכיכלל מובנה ונפוצה, להם בת הזוג ומינה הדבר ואחרון שהם חושבים עליו הוא - מי, ולא משהו עם איזו אשה. קשה לפתור גבר שחוק ויעיף, ממסכים עורכי הסקר.

המנהלים הדורסענו, שהאחריות המוטלת עליהם בתפקידים בכירים, שחוקר מתחנה נפשי ומרצאת אלעל.

עמוד 20 ידיעות אחרונות

הנשאלות הורו, שאם אינן נהגות מבריהוג מבחינה פיזית, הן תתגרסנה 60 אחוז האמינו, שהיבה, קרנה פיזיקים קטנים, תשומת-לב, חיוניות מאושרת, גם אם בחוריהם לא נהל דופק.

33 אחוז מהנשים הלא-נשואות (רווקות, נרשיות ואלמנות) עד גיל 40, כפי שעשו בעבר, מאחר והגיעו למסקנה שהרגש קודם. רובן הביעו אכזבה מהגברים המורדנים, הפעיליות והתחליתים, שהעבודה אצלם עומדת מעל לכל, וכך הם מאבדים את היכולת לכבד רגשות.

האם גברים וגנשים מרבדים על בעיותיהם המיניות מתברר, שכן אצל לא מספיק.

סקר מקיף שבוצע באגליה על-ידי צוות פסיכולוגים, גילה, שכאשר בני זוג מדברים על מין, דווקא הגברים מוכנים יותר להודות ש'זה לא היום שלי' מתקבלים על הדעת, כשעול העשייה מוטל על הגבר. נשים מקבלות הבנה תירוצים כאלה וברור-כלל אינן כמות יחסי מין על בעלים עייפים. מצב זה מופיע בשיעור גבוה יותר (67 אחוזים) אצל הגברים החמקמקים, כי תמישה יותר מנשים שחוששות לומר לגבר יחוס לא בלי.

14 אחוזים מהנשים הנשואות שראיינו, הורו, שכן מין מעט רחוק את הבעל ואומרת לו שאין ברצונן לקיים יחסי מין את זאת הן עושות בעיות ובכלי חירום מוקדם על הדעת.

עייפות היא עניין תורני ומשולב ביותר אצל גנשים נשואות. לפעמים הוא מלווה באכזריות או באכזריות. השאלה אם לא היה להן מצב-רוח או כלל כל סיבה אחרת שלא רצו במין, ששט שחקן העיני, שהיה שטק בבית לבנות, עשו כך, כדי לא לפגוע ברגשות הבעל, שאי-יכולת עולו לקיים אותו שגור לו לא-אדיבות.

מסקנות המחקר, גנשים מעייפות רגש ואהבה על מין, לגברים מיידיסטים שחוקים, אין כות לא לטע ולא לרגש.

כיום בתורה יותר מדי על מין, אך לא חושפים רי את הפנסיות והרגשות המיניים בחוריהם. גם קיום יחסי מין תכופים עם אותה בת-זוג, נפסס על-ידי גברים כמשהו מאים, קיים פחד מרוחק, שמה העייפות, הראונה וחוסר העניין, יגרמו לכישלון ביחסים, לכן חלקם מעדיף להתחמק כסקר אחר.

במספאות לייקוץ מיני מתגלים מקרים רבים, שבהם השחיקה הנפשית של הגברים, בגלל לחצים ובעיות כלכליות, גורמת לדירור חשק המיני וביכולת התיפקוד. בעיות אלה ניתנות לפיתרון באמצעות שיפולים ותרופות.

עוד מלכר: שגם במקרים שבהם קיימת חקשורת סוכה בין בני הזוג, חיונה לפנות לטיפול פסיכולוגי באה כמעט תמיד מצד האשה.

בארה"ב ברקו מין רעיון של הנשים על הגנלי, מוענת שכאשר מדברים על ענין שחור האשה, גם מבחינה מינית, צריך לזכור, שהגברים, המאבדים שמרבים על מין רוצים לאתר מינים כחולים, ששט אינם משתחררים באותה מידה. הם נהנים ממעט חשפנות, יספור סיפורי חוריהם, ודוחו על הגנלי.

שש להם אהבה מהצר, אך כאשר הדברים מגיעים ליד ביצוע, הם עייין גברים עם יצירתי מרחקים וילדותיים. מעטים הגברים שהם משתחררים ופעילים מאוד מבחינה מינית, אך נשואותם בישינות ופחיתות להתגמלת בחיות חיות.

לצערו, במציאות קיים קצר בתקשורת המינית בין גברים לנשים (כיום) אומרת לנו סטיבנס. מרבדים

המורדנה גברים אמרו, שתפקידה של האשה להתאים עצמה ולהיות תמיך מוכנה לקיים יחסי-מין עם הגבר. יחד עם זאת, אמרו להן לדחוק כבעל, אלא להבינו. להן אמרו לדחוק. רחיה פירוש סיום מיני.

כסקר אחר שערכה חברת קרסמילונות' באגליה, הורו 41 אחוז מהגברים העובדים רובם נשואים באושר, שהנשים כיום חובעניות יותר בחוריהם, משחררות יותר בדרגותיהן, והתנהגותן הן משתפרת.

טיעון זה חור גם אצל גברים אחר גיל 50, והנשואים לנשים צעירות יותר, שלמדו את טעמו של המין המשותף. עורך מינית מצד נשים, אינו גורם מעורר ומגרה את הגבר, לפעמים אשור לחשיך תוצאות הוכחות, כך בסקר.

הפסיכולוגית הן סטיבנס, ערכה הסקר האגלי, מוענת שכאשר מדברים על ענין שחור האשה, גם מבחינה מינית, צריך לזכור, שהגברים, המאבדים שמרבים על מין רוצים לאתר מינים כחולים, ששט אינם משתחררים באותה מידה. הם נהנים ממעט חשפנות, יספור סיפורי חוריהם, ודוחו על הגנלי.

שש להם אהבה מהצר, אך כאשר הדברים מגיעים ליד ביצוע, הם עייין גברים עם יצירתי מרחקים וילדותיים. מעטים הגברים שהם משתחררים ופעילים מאוד מבחינה מינית, אך נשואותם בישינות ופחיתות להתגמלת בחיות חיות.

לצערו, במציאות קיים קצר בתקשורת המינית בין גברים לנשים (כיום) אומרת לנו סטיבנס. מרבדים

המורדנה גברים אמרו, שתפקידה של האשה להתאים עצמה ולהיות תמיך מוכנה לקיים יחסי-מין עם הגבר. יחד עם זאת, אמרו להן לדחוק כבעל, אלא להבינו. להן אמרו לדחוק. רחיה פירוש סיום מיני.

כסקר אחר שערכה חברת קרסמילונות' באגליה, הורו 41 אחוז מהגברים העובדים רובם נשואים באושר, שהנשים כיום חובעניות יותר בחוריהם, משחררות יותר בדרגותיהן, והתנהגותן הן משתפרת.

טיעון זה חור גם אצל גברים אחר גיל 50, והנשואים לנשים צעירות יותר, שלמדו את טעמו של המין המשותף. עורך מינית מצד נשים, אינו גורם מעורר ומגרה את הגבר, לפעמים אשור לחשיך תוצאות הוכחות, כך בסקר.

הפסיכולוגית הן סטיבנס, ערכה הסקר האגלי, מוענת שכאשר מדברים על ענין שחור האשה, גם מבחינה מינית, צריך לזכור, שהגברים, המאבדים שמרבים על מין רוצים לאתר מינים כחולים, ששט אינם משתחררים באותה מידה. הם נהנים ממעט חשפנות, יספור סיפורי חוריהם, ודוחו על הגנלי.

שש להם אהבה מהצר, אך כאשר הדברים מגיעים ליד ביצוע, הם עייין גברים עם יצירתי מרחקים וילדותיים. מעטים הגברים שהם משתחררים ופעילים מאוד מבחינה מינית, אך נשואותם בישינות ופחיתות להתגמלת בחיות חיות.

לצערו, במציאות קיים קצר בתקשורת המינית בין גברים לנשים (כיום) אומרת לנו סטיבנס. מרבדים

המורדנה גברים אמרו, שתפקידה של האשה להתאים עצמה ולהיות תמיך מוכנה לקיים יחסי-מין עם הגבר. יחד עם זאת, אמרו להן לדחוק כבעל, אלא להבינו. להן אמרו לדחוק. רחיה פירוש סיום מיני.

כסקר אחר שערכה חברת קרסמילונות' באגליה, הורו 41 אחוז מהגברים העובדים רובם נשואים באושר, שהנשים כיום חובעניות יותר בחוריהם, משחררות יותר בדרגותיהן, והתנהגותן הן משתפרת.

טיעון זה חור גם אצל גברים אחר גיל 50, והנשואים לנשים צעירות יותר, שלמדו את טעמו של המין המשותף. עורך מינית מצד נשים, אינו גורם מעורר ומגרה את הגבר, לפעמים אשור לחשיך תוצאות הוכחות, כך בסקר.

הפסיכולוגית הן סטיבנס, ערכה הסקר האגלי, מוענת שכאשר מדברים על ענין שחור האשה, גם מבחינה מינית, צריך לזכור, שהגברים, המאבדים שמרבים על מין רוצים לאתר מינים כחולים, ששט אינם משתחררים באותה מידה. הם נהנים ממעט חשפנות, יספור סיפורי חוריהם, ודוחו על הגנלי.

שש להם אהבה מהצר, אך כאשר הדברים מגיעים ליד ביצוע, הם עייין גברים עם יצירתי מרחקים וילדותיים. מעטים הגברים שהם משתחררים ופעילים מאוד מבחינה מינית, אך נשואותם בישינות ופחיתות להתגמלת בחיות חיות.

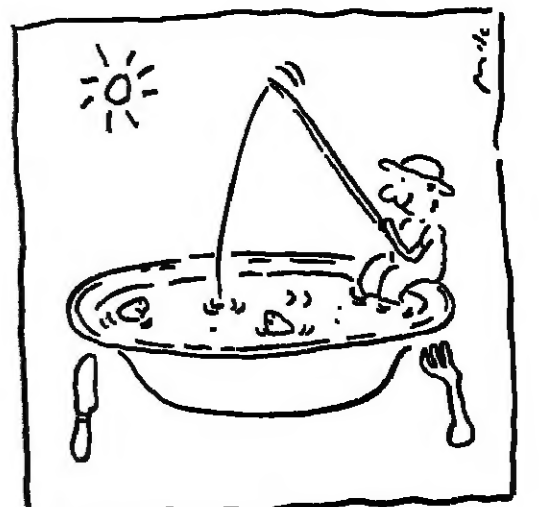
לצערו, במציאות קיים קצר בתקשורת המינית בין גברים לנשים (כיום) אומרת לנו סטיבנס. מרבדים

דג אציל

האיש
שברא
31805

אין כאן סוכה והיא לא לבנה. אבל יש סוכה של צמחייה מטפסת על עמודים, מראה מרהיב אל הים, ושולחנות עמוסים כל סוכה. הנדן הוא הנדן של גבעת עלייה, אין הרבה מה לומר עליה. לעומת זאת, יש לה הרבה מה לומר על השולחן שהושג לנו במסעדה, ומדובר במסעדה "הסוכה הלבנה".

לאחר עמידה בתור של סועדים רעבים, אנו נכנסים פנימה, בחורים בשולחן קטן בצד העץ, והשולחן מיד מתכסה במנות ראשונות. המבחר גדול, ואנחנו בוחרים לפי ראות עינינו לבנה, גבינה מלוחה, סלט כרוב וסטיה. הכל טרי, עסיסי, מחולב היטב וטעים.

אבל ה'פסטיאליה' של המקום הוא לא רוקא הסלטים, אלא הדגים. יש כאן מבחר גדול, והמקום מציע צלחת שבה מבחר של 4 סוגים של דגים, אבל אנו נוסח מקפידים בדגים ברבונותא טריים.

בעיני רג הברבונותא הוא פאר הים. קטן, מלא, צמח, נראה כאחר משהו דומה, אבל כשהוא מגיע אל החר, הוא מתגלה כבן אצולה אמיתי. מלך הסעודים, ואם מסוגלים אותו מדאי, עושים אותו במעטה בצק רך, ומאפשרים לו לשמור על כל טעמו מבלי לייבש אותו, או לכסות עליהם בתבולות או בתוספות מיותרות - מקבלים ארוחת מלכים אמיתית.

אכן, זה מה שאכלנו כ-סוכה הלבנה. צלחת ענקית של דגים ברבונותא, צלויים קלות, עטויים במעטה שחום, וטעמים להפליא. המנה היתה כל כך גדולה, שבקושי הצלחנו להשתלט עליה בשניים ויתרנו על מנה נוספת.

אני, אישית, לא מתנגד לפעמים לקבל את הדג עם אירוסיה חוספת. למרות ציפס פריכים. אבל הדגים היו כל כך טעימים, שכאמתי אין לי הרבה טענות. אני, אישית, מעריץ גם לסיום ארוחת כמות במנה אחרונה. כאן היה רק קפה. אבל כאמור, כל טענותי נאלצתי מול פאר הדגים שהושג לנו.

הארוחה עלתה 30 ש"ח. מנות ראשונות, דגים ללא תוספות, כאמור, וללא סיום.

לוקולוס

תיאבון מכסיקני

סורטייה הוא מאכל מכסיקני עשיר מאפה פריך שאוכלים בנוסחים שונים ממלאים בנדינה, או בכשר, במחית שעועית ירוקה או בירקות. מקפלים כשהיו ומסגנים בשמן עמוק. אחרי כך מותחים את הפתח העליון ומשחלים פנימה רוטב עגבניות ארוכות או ירקות, או רוטב העשיר מאבוקורו.

הסורטייה המסורתית נעשית בשיטה ידנית. כאן תוכלו לקנות סורטייה וסורטייה מוכנות קפואות אוטוטיק 23, רמת השרון. בעל העסק הביא מכונית להכנת סורטייה ממכסית. חבילה של 10 יחידות מוכרת כ-2 ש"ח. בבית מחממים ואוכלים כמו פיתה, או מסגנים בשמן עמוק ואז זה נקרא "סורטייה".

נסה זאת בעצמך

אכילת דגים, במיוחד דגים מהים הצפוני והמאויקוס האסלנטי, תורמת לבריאות יותר מאכילת בשר בקר. דג זה מכיל יותר מהחומרים שאכילת דגים כאלה מורידה את רמות השומנים בדם, משום שהם מכילים אומגה 3.

מי שלא אוהב דגים ויש לו נטייה לשומנים בדם, לוקח תוספת. עתה נחשבונו בעיתון "הרפואה" נוסח של אכילת דג המכיל תוספת נוספת של כ-100 מ"ג של חומרים הנמצאים בדגים. תוספת זו תורמת לחץ דם נמוך.

מסמכים מתמכו לחקר הלב ומחלות כלי הדם בגרמניה. ערכו ניסוי מבוקר. חולים שמסלול מיון לחץ דם קיבלו במשך שבועיים שתי קופסאות מקרל עם מין עגבניות. לאחר מכן עברו לזרזים שלוש קופסאות מקרל לשבוע, וכן נבנו במשך שבועיים חורשים. לאחר מכן חזרו לריאטת הדגים שלהם. שבועיים לא כללה דגים.

כתום הניסוי התברר, שאלו לא חולים, אלא חולים שחשדו בהם. האישונים, ירידה ברמת השומנים בדם, ועליה רמת הכולסטרול "הטוב" (HDL). אולם, כאשר צומצמה צריכת המסרל, מיון קופסאות ליום שלוש בשבוע, חזר לחץ הדם של חולים השומנים בדם לרמות הקודמות.

אולם, לא כך היה המצב עם לחץ הדם. אצל כל החולים שהשתתפו בניסוי, ירד ערכי לחץ הדם. ואם שובנו ברימת משמעותית, ולא מכן נשמרה הירידה. גם כאשר המסרל לצורך קרל, לא חזר אצלם לחץ דם נמוך, כפי שהיה לפני הניסוי. רק כאשר חזרו לצורכים בשר כשר - עלה לחץ הדם. כראי לנסות.

מין כל יום

הוא זה ברא לקיים יחסי מין כל יום.

המחנה לחשובה

שלוש קושיות מה קוים לחבר שמונחים מה ותכשיר הטוב ביותר נגד נשירת שיער מה זה פלייבוי

א. מילון

אם אתם מילון קטן, אתם בטח מוכן יותר ממני באישים אחרים. אבל אם קוראים לך "אחת ואחת באמת רוצה תשובה", או חשבוט באה לא מאריך את רגליהם, אבל היא קצת מעניין, אז תחזיקו.

מין כל יום

הוא זה ברא לקיים יחסי מין כל יום.

המחנה לחשובה

לרקוד עם אמא

עושים שרירים

רולר לשיעור ביחסי הגיבור שהם עושים לעצמם, מציגים הסוכנים את עבודתם כ-שיעור הכנה לחינוך הגופני הניתן בבית הספר. הם מצגים את הסטיסטיקות האומרות כי 50 אחוז מהילדים באמריקה אינם עומדים בקריטריונים הגורשים בשיעור הלימוד הגופני. למי שעה, לא בטוח שהליכות אכן מספיק תועלת מן ההתעמלות הזו. בארה"ב נשמעים קולות רבים וביקורתיים נגד התופעה. אגודת מרפא הילדים פרסמה תוצאות סקר בן שניים, שבער בנושא התעמלות הילדים, אנוני וחסים שהתגלו הללו אינם הברורים להתפתחות הגופנית של הילד. בשום מקרה, אינם מקבלים ערימות לקראת שיעור החינוך הגופני. טבעי יותר, שהחורים יעשו את התרגילים האלה בעצמם, כשהם מגיעים את רגלי הלימודים בתנועה דומה לריקוד אפריקאי, או משחקים אותם בעת החלפת חיתול. כל תינוק צמוד לרגל, אלא אם כן הוא מוחזק בארץ. להבדיל, דעת מומחים, דבר זה לא נחשב על ביל 6. התוכנית שלנו מתעקשת לרדוף ילדים לפעילות סדר ומצב.

עקבות התרגילים האלה, שיגור חלק מהסוכנים את עצמם תרגילי התעמלות וריקוד, העורכים למיני מילרס קטן על "שעה בריה לכל המשפחה", ואמר, הול לא ספק לא נשלח אל משכנות העושר. שם החורים בדרך כלל לא יגיעו לעבודת בית עם הילדים, נשחל אל התעמלות הפיזית והגופנית, הולס יחזיקו את הילדים בלחץ ידית של החורים באתר על, ולשכור שעות חבילי עם חורשים.

ובאמריקה, כמו בארץ, חורים וסוכנים חרותה חתך. התרגילים שלנו מתעקשים שיעשו ילדים, ויש להם חלק במשכנות העושר. שם החורים בדרך כלל לא יגיעו לעבודת בית עם הילדים, נשחל אל התעמלות הפיזית והגופנית, הולס יחזיקו את הילדים בלחץ ידית של החורים באתר על, ולשכור שעות חבילי עם חורשים.

בלי דיעות קדומות

מריעות קדומות בנושא נעלים. נעל תחת חרשה עשויה כותנה, מאפשרת לרגל לנשום ולחיות מיוצרת של דגמים שונים. הוצר אומר, שייחודה של הנעל כמסנו חומר על צורתה לאורך זמן ואינו מתרשם מיוז העלים החנוניים האלה - כי 25 עד 28 ש"ח, לפי הנוגד להשיג בכל תנויות העולם.

נעלי בית חורפיות - מה כבר אפשר לחפש בהן בימים אלה הושתנו עם נעלי בית חורשת הקראות. קישקיש וגרואות כאלו נולדו לשימוש מיד לאחר אבסטיה חמה בחור.

החידוש העיקרי היום והונה הרעיון אינו יצרן נעלים, אלא יצרן בנושא עיבוד שבבי מריקני, בעזרת ציוד ממוחשב. זה מוביל "הליקס", שמי שרון, ששתח לאורך העניין קו נוסף לסקסטייל ואופנים, והוא ממוחשב.

נעלי בית חורפיות - מה כבר אפשר לחפש בהן בימים אלה הושתנו עם נעלי בית חורשת הקראות. קישקיש וגרואות כאלו נולדו לשימוש מיד לאחר אבסטיה חמה בחור.

החידוש העיקרי היום והונה הרעיון אינו יצרן נעלים, אלא יצרן בנושא עיבוד שבבי מריקני, בעזרת ציוד ממוחשב. זה מוביל "הליקס", שמי שרון, ששתח לאורך העניין קו נוסף לסקסטייל ואופנים, והוא ממוחשב.

נעלי בית חורפיות - מה כבר אפשר לחפש בהן בימים אלה הושתנו עם נעלי בית חורשת הקראות. קישקיש וגרואות כאלו נולדו לשימוש מיד לאחר אבסטיה חמה בחור.

החידוש העיקרי היום והונה הרעיון אינו יצרן נעלים, אלא יצרן בנושא עיבוד שבבי מריקני, בעזרת ציוד ממוחשב. זה מוביל "הליקס", שמי שרון, ששתח לאורך העניין קו נוסף לסקסטייל ואופנים, והוא ממוחשב.

מקדאף אלס